

ciem uchwały opinii właściwych wydziałów szkół akademickich o kandydacie i dołączy opinie do wniosku składanego Ministrowi Rolnictwa.

Kierowników działów i poddziałów mianuje Minister Rolnictwa na wniosek Rady Naukowej Instytutu i po zasięgnięciu opinii Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Rada Naukowa zasięgnie przed złożeniem wniosku opinii właściwych wydziałów szkół akademickich o kandydacie i dołączy opinie do wniosku.

Kierownicy wydziałów, działów i poddziałów Instytutu otrzymują osobny dodatek naukowy, przysługujący profesorom zwyczajnym i nadzwyczajnym szkół akademickich. Nadto Minister Rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, może przyznać także adiunktom i asystentom, którzy wykazali się już pewnym dorobkiem naukowym, osobisty dodatek naukowy w wysokości, przysługującej adiunktom i starszym asystentom szkół akademickich.

§ 13.

Kierownicy wydziałów i działów:

- a) mają zupełną swobodę w swoich pracach naukowych i kierują powierzonymi im wydziałami, względnie działami, pod względem naukowym i administracyjnym, stosownie do przepisów i regulaminów, wydanych przez Radę Naukową;
- b) są odpowiedzialni za wykonanie tej części programu prac, określonego w § 4 pkt. B, która wchodzi w zakres specjalności wydziału lub działu, jako też za całość inwentarza oraz za wypełnianie obowiązków przez wszystkich funkcjonariuszów powierzonego im wydziału, względnie działu.

§ 14.

Kierownicy poddziałów zarządzają powierzonymi im poddziałami i pełnią swe prace pod ogólnym kierunkiem kierownika wydziału, względnie działu.

§ 15.

Adiunktów, asystentów oraz bibliotekarza Minister Rolnictwa mianuje na podstawie uchwały Rady Naukowej.

§ 16.

Majątkiem, będącym w użytkowaniu Instytutu, zarządza administrator, mianowany przez Ministra Rolnictwa, do którego należy zawieranie umów, związanych z wykonywaniem zarządu.

§ 17.

Celem utrzymania ścisłego związku ze sferami rolniczymi i społecznymi organizacjami rolniczymi tworzy się przy Instytucie Kuratorjum, jako organ doradczy i opiniodawczy.

§ 18.

Kuratorjum Instytutu tworzą:

- a) 6-u delegatów wybranych przez Państwową Radę Rolniczą,

- b) jeden delegat Ministra Rolnictwa,
- c) delegat Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,
- d) delegat Ministra Reform Rolnych,
- e) Dyrektor Instytutu lub jego zastępca (upoważniony przez Dyrektora),
- f) jeden delegat Rady Naukowej, który może nie być członkiem tejże Rady.

Z głosem doradczym mogą brać udział w pracach Kuratorjum Instytutu kierownicy działów i poddziałów, a także urzędnicy Ministerstwa Rolnictwa, każdorazowo przez Ministra delegowani.

§ 19.

Do zakresu działania Kuratorjum należy inicjatywa w podejmowaniu prac, dotyczących aktualnych zagadnień praktycznego rolnictwa, opinjowanie programu prac, wymienionych w § 4 pod B, i corocznych sprawozdań z prac Instytutu (§ 5 ust. 2), opinjowanie projektu budżetu i planu finansowo-gospodarczego Instytutu oraz opinjowanie i stawianie wniosków w sprawach potrzeb instytutu i jego działów gospodarczych.

§ 20.

Kuratorjum wybiera przewodniczącego i jego zastępcę i opracowuje regulamin obrad. Wybór przewodniczącego oraz regulamin obrad podlegają zatwierdzeniu Ministra Rolnictwa.

Wnioski swe i opinie przedstawia Kuratorjum za pośrednictwem swego przewodniczącego Ministrowi Rolnictwa.

§ 21.

Zamiejscowi członkowie Kuratorjum, nie będący funkcjonariuszami państwowymi, otrzymują zwrot kosztów przejazdu kolejną II klasą.

587.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 lipca 1927 r.

w sprawie przeniesienia części ksiąg hipotecznych z wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Nowogródku do wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Wilnie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14, poz. 170), § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogródzkim, poleskim i wołyńskim oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10, poz. 70), tudzież § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. o zmianie obowiązujących w Ziemi Wileńskiej przepisów prawnych w przedmiocie ustroju sądownictwa (Dz. U. R. P. № 47, poz. 414) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Nowogródku nieruchomości położone na obszarze gmin: Iwieniec, Pierszaje, Raków i Wołma, a wszystkie księgi hipoteczne, dotyczące wymienionych nieruchomości, przenosi się z tego wydziału do wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Wilnie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

588.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1927 r.

o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) oraz art. 17 ust. 3 i art. 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

1) wykonywują nadzór nad czynnościami podległych im urzędów skarbowych a w szczególności czuwają nad tem, aby podatki i opłaty, tudzież przychody z akcyz i monopolów państwowych były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzane, płacone i ściągane;

2) spełniają czynności połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe przepisy i rozporządzenia Ministra Skarbu;

3) wykonują nadzór nad czynnościami podległych im kas skarbowych tak bezpośrednio, jako też za pośrednictwem urzędów podatków i opłat skarbowych lub też urzędów akcyz i monopolów państwowych;

4) orzekają: a) w pierwszej instancji — w sprawach nie zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych, b) w drugiej i ostatniej instancji w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbowych, także przy udziale komisji odwoławczych w wypadkach, ustawami przewidzianych (art. 8 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r.).

§ 2. Na czele izby skarbowej stoi prezes. Prezes izby skarbowej podlega pod względem osobowym i służbowym Ministrowi Skarbu.

Zastępcę prezesa wyznacza na jego wniosek Minister Skarbu z pośród naczelników wydziałów. Zakres działania zastępcy oznacza prezes. W razie

niemożności pełnienia przez prezesa obowiązków służbowych, przechodzą na zastępcę w okresie zastępstwa wszystkie prawa i obowiązki prezesa.

§ 3. Prezes izby skarbowej jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszów izby i podległych izbie urzędów; w obrębie swego okręgu mianuje i przenosi na inne miejsca służbowe jak również w stan spoczynku urzędników 5-ciu najniższych stopni służbowych (od XII—VIII) oraz wszystkich funkcjonariuszów niższych; przenosi w stan spoczynku urzędników bez względu na stopień służbowy, na skutek wniesionej prośby, przy zaistnieniu warunków art. 28 lit. b) i c) ustawy emerytalnej; przedstawia Ministerstwu Skarbu opinię i wnioski w sprawach osobowych urzędników wyższych stopni służbowych; udziela zaliczek na płacę, zapomóg i remuneracji urzędnikom i niższym funkcjonariuszom w granicach wydanych przepisów; motywuje konieczność utrzymania względnie pomnożenia etatów jako też wogóle potrzebę sum preliminowanych w budżecie wydatkowym izby; posiada prawo nakładania kar porządkowych na podwładnych urzędników, tudzież zawieszania ich w czynnościach stosownie do obowiązujących w tym kierunku przepisów.

§ 4. Prezes izby skarbowej jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw skarbowych w okręgu izby, czuwa zatem bezpośrednio i za pośrednictwem naczelników wydziałów i urzędów nad czynnościami izby skarbowej i urzędów skarbowych, pilnuje ściślego przestrzegania obowiązujących ustaw i przepisów skarbowych, śledzi pilnie rozwój życia ekonomicznego w podległym mu okręgu i na żądanie Ministerstwa Skarbu składa mu uwagi i wnioski w przedmiotach dotyczących skarbowości oraz dostarcza danych, niezbędnych dla oceny istniejących i projektowanych nowych źródeł dochodu.

§ 5. Do prezesa izby należy kierownictwo ogólne wszystkich spraw wchodzących w zakres czynności izby skarbowej.

Celem rozważenia problemów skarbowych mających donioślejsze znaczenie jak też wogóle spraw wymagających wszechstronnego oświetlenia prezes izby może zwoływać posiedzenia naczelników wydziałów lub ich zastępców. Z posiedzeń spisuje się protokół, wygłoszone jednakże na posiedzeniach opinie mają dla prezesa tylko znaczenie doradcze.

§ 6. Prezes izby skarbowej może zwoływać także za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu narady kierowników urzędów skarbowych lub urzędników specjalnej gałęzi służby skarbowej, celem szczegółowego omówienia ważniejszych spraw mających znaczenie dla całego okręgu izby, zaznajomienia ich z nowymi przepisami, ujednostajnienia praktyki i t. d.

§ 7. Do obowiązków prezesa izby należy dokonywanie rewizji urzędów skarbowych oraz ważniejszych zakładów produkcji przedmiotów podlegających opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy. Rewizji tej prezes dokonywa sam lub ze współudziałem fachowych urzędników i sporządza krótki protokół w specjalnie w tym celu prowadzonym pamiętniku.